

**IN MEMORIAM
VALERIAN DOROGAN**

SE DUC PROFESORII...

*Valeriu DULGHERU, prof.univ.dr.hab., Zinaida STRATAN,
Sergiu ZAPOROJAN, conf.univ.dr., Ilie Manoli, conf.univ.dr.
Universitatea Tehnică a Moldovei*

*„Se duc profesorii, /Se duc,/ Să se-nfrățească cu Pământul,
La fel ca frunzele din pomi,/ Când de pe crengi,/ Le smulge vântul.
Se duc profesorii, Se duc,/ Ei urcă-n cer treaptă cu treaptă,
Acolo... unde Dumnezeu, La poarta Raiului, L-așteaptă”.*

(Victor Cobzac. Artist plastic, profesor universitar)

E trist la Universitatea Tehnică a Moldovei. E trist că nu mai este printre noi Valerian Dorogan, prorector pentru Cercetare și Doctorat (timp de 16 ani), prof.univ., dr.hab., Membru de Onoare al Academiei de

Științe Tehnice din România, membru al Adunării generale a Secției ”Științe Inginerești și Tehnologice”, savant notoriu cu recunoaștere internațională în domeniul tehnologiilor semiconductoarelor și optoelectronicii, un Mare Patriot. La 5 octombrie ne-a părăsit subit, plecând în lumea celor dreپți. E trist când se duc profesorii!

Sala spațioasă a Universității Tehnice a Moldovei era neîncăpătoare în ziua de rămas bun cu cel care a fost și rămâne în inimile noastre Valerian Dorogan. Rudele, prietenii, colegii au venit să-l petreacă în ultimul drum. În cuvântul său de doliu poetul și patriotul Nicolae Dabija, bun prieten cu Valerian Dorogan a menționat: *„...Aveai ce învăța de la el, bunătate, înțelepciune, cumsecădenie, modestie. Pentru multă lume el a fost un model...A fost ca un far care despică cețurile, o lumină care ajută să se orienteze corăbiile vieții lor. Chiar în ziua când a plecat la ceruri urma să ne întâlnim la biroul său pentru a discuta problema unui monument, pe care dorea să-l instaleze în campusul academic, o cruce mare, de 26 metri, la intrare pe strada studenților. Dar nu mi-a răspuns la telefon și asta a fost pentru prima dată în viața când nu putea să răspundă, căci dacă ar fi depins de el, de dincolo de moarte ar fi răspuns la chemarea sa sau la chemarea prietenilor lui. A fost membrul biroului Forului democrat al românilor din Republica Moldova, membrul biroului mișcării unioniste Sfatul Țării II și de fiecare dată cuvântul lui era așteptat...Astăzi pleacă dintre noi un cărturar, un om cu calități deosebite, un om excepțional...”*

Pentru un ultim omagiu la tristul eveniment a fost și bunul său prieten, profesorul universitar, fost prorector la Universitatea ”V. Alecsandri” din Bacău, vicepreședinte al Asociației, Vasile Puiu ”Pro-Basarabia și Bucovina”, Bacău. *„În această sală, vreme de 10 ani s-a reclădit podul de flori de peste Prut într-un pod spiritual care nu mai poate fi distrus de vicisitudinile naturii, un pod, fondatorul căruia a fost chiar profesorul Dorogan”*, a spus cu durere în suflet Vasile Puiu. Domnia Sa a adresat un mesaj de compasiune din partea Universității Tehnice „Gh. Asachi”, Institutului Național de Inventică, Iași, Facultății de Mecanică din Iași, Complexului Muzeal ”Moldova”, Iași.

În cuvântul său de rămas bun prof.univ.dr.hab. Viorel Bostan, rectorul Universității Tehnice a Moldovei a menționat *„Avem o zi foarte tristă în Universitate. Îl conducem pe ultimul drum pe bunul prieten, pe un coleg, dascăl, un pedagog ilustru, savant, un pilon al Universității noastre, fiindcă prorectorul Dorogan este un exemplu pentru mulți dintre noi. A fost studentul nostru, cadru didactic, a rămas să activeze în cadrul*

Universității, a fost unul dintre cei care și-au dat sufletul și inima pentru Universitate, întotdeauna promovând-o, susținând-o, onorând-o...Este o pierdere pentru țară, pentru că profesorul Dorogan a fost un patriot adevărat, iar spiritul românesc din Universitate s-a datorat și activității sale”.

Valerian Dorogan era un împătimit al istoriei Neamului, fiind unul dintre organizatorii de bază ai unei importante manifestări de cunoaștere a rădăcinilor istorice ale Neamului – Simpozionul ”Cucuteni 5000 REDIVIVUS: științe exacte și mai puțin exacte” alături de părintele acestui Simpozion, profesorul ieșean Lorin Cantemir, căruia în semn de recunoștință și apreciere i se adresa ”Tată”. Prima ediție a Simpozionului a avut loc în a. 2006, iar la cea de a 12-a ediție urma să plecăm peste două săptămâni la Iași, fiind făcute ultimele organizări. Fiind acolo în ceruri nu va mai ajunge fizic la această ediție însă sunt sigur că va fi alături de noi și la această ediție precum a fost permanent la toate celelalte 11 ediții. La organizarea fiecărei ediții a Simpozionului Valerian se deda cu trup și suflet, totul trecea prin inima lui. Una din cele mai reușite ediții a fost cea din a. 2012, care a finalizat cu un excelent program cultural-artistic organizat integral de el la ”Cetatea Soroca” cu implicarea majoră a directorului muzeului N. Bulat și colectivelor artistice din Soroca.

Valerian Dorogan a fost un mare patriot cu durere pentru Neam și Țară. Primea cu mare durere în suflet eșecurile și găinăriile democrațiilor în ultimii 25 de ani. Adept fervent al unificării forțelor de dreapta, în acest sens organizând diverse întruniri în biroul său de pe bul. Ștefan cel Mare. A fost meritul lui încercarea de unificare a forțelor de dreapta (finalizată cu eșec nu din vina lui) în preajma alegerilor parlamentare din a. 2001, organizând în localul Universității Tehnice a Moldovei o serie de întruniri cu participarea PL (președinte M. Rusu), Partidul Național Țărănesc Creștin și Democrat din Republica Moldova (președinte V. Muravschi), Partidul Socio-Liberal (președinte O. Serebrian), aripa Nedelciuc din Partidul Forțelor Democratice, aripa Dolganiuc din Partidul Popular Creștin Democrat, ocazional și reprezentanți ai PRCM (președinte M. Snegur).

Plecarea subită dintre noi a lui Valerian Dorogan la vârsta de doar 62 de ani este o mare durere pentru fiica Daniela și fiul Andrei, pentru nepoțica Andreea și, în special, pentru nepotul Robert, pe care bunicul îl dezmiarda Robi. Este o mare pierdere pentru sutele de prieteni, colegi, pentru comunitatea științifică, pentru Mișcarea de Eliberare Națională. Dar cred că e o pierdere prea mare pentru tatăl său Vasile Dorogan, un

intelectual de mare valoare, ajuns la venerabila vârstă de 93 de ani. Este dureros când părinții își supraviețuiesc copiii. Este chiar nedrept, este împotriva dezvoltării speciei umane.

„Se duc profesorii, / Se duc, / Acei ce n-au asemănare, / Ca un copil să plângă cerul, / Cu lacrimi, stele, Căzătoare” (V. Cobzac).

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în pace!

Veșnica lui pomenire din neam în neam!